

DE SCHOENEN

Mijn uitzicht.

Het staat daar maand na maand

In kleuren van seizoenen.

Alleen de vogels springen erdoorheen

met wapperende staarten,

alleen

mijn eigen gedachten.

Het flakkeren van vuur in de kachel,

het loeien van wind in de schoorsteen;

een ouderwetse genoeglijkheid;

luister hoe

het knettert

uit een vroegere wereld.

Geschiedenis komt met honderd jaar oude schoenen aan

bij de haard zitten,

strijkt over zijn baard

Vertelt U alstublieft wat er gebeurde!

Wel,

Het was overmacht! We gingen ten onder.

De vijand was meedogenloos,

doch God en de rest van de wereld

stonden aan onze kant!

Wij stierven met elkaar voor de vrijheid;

Maar U beeft! Neem nog wat warme chocola...

Dank je, kind. Ach,

Oorlog om vrijheid,

dat is toch tegengesteld!

Het zindert van bloed, wraak, heldendom.

Dat ene moment van zege het zoetste.

Daarna...

Geschiedenis schuifelt wat met zijn schoenen.

De een dof van de dood;

de ander glanzend van lopen in vrijheid.

Steeds maar door lopen die schoenen.

- DAARGINDER, DAAR, DAAR!

Daar zingt de vrijheid, steeds dieper steeds verder

en geen enkele vrijheidszang laat zich tegenhouden

door een

haag van bittere amandelen.

Elma Van Haren